Dosarul nr. 2c-1135/2023
2-23068289-12-2c-13052023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost emis la 12 iunie 2025
Cererea de apel a fost depusă la 19 iunie 2025
Hotărârea motivată a fost întocmită la 17 iulie 2025

12 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

cu participarea reprezentantului reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, avocatul Botezatu Gheorghe, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1406893 din 04 mai 2023, a reprezentanților pârâtului societatea cu răspundere limitată „Rodanpol”, avocatul Seveica Ariadna, împuternicită în baza mandatului seria MA nr. 1573536 din 05 iulie 2023 și avocatul Covali Ghenadie, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1456382 din 20 iunie 2023, în lipsa intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae, citat în mod legal

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” împotriva societății cu răspundere limitată „Rodanpol”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată

C O N S T A T Ă :

Poziția și solicitările reclamantei.

La 11 mai 2023, societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Rodanpol”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că Reclamantul este o întreprindere producător de articole și echipamente din metal orientată integral la export în Uniunea Europeană.

Pârâtul timp de câțiva ani a prestat reclamantului servicii de broker vamal și a cunoscut orientarea la export a activității companiei reclamante.

Reclamantul menționează că a existat un litigiu în judecată și o procedură de executare în valoare de 38 287,33 lei, desfășurată de executorul judecătoresc Nicolae Pașa.

Necăutând la ilegalitatea însăși a încheierii de intentare a procedurii de executare și la faptul că Executorul la 16 iulie 2020 a aplicat și menținea sechestre pe bunurile și conturile reclamantului în loc să execute hotărârea prin încasare de mijloace bănești din conturile reclamantului - în cadrul procedurii - executorul judecătoresc la cererea pârâtului a emis și a înregistrat la Serviciul Vamal încheiere din 12 august 2020 prin care a „interzis exportul bunurilor" de la reclamant și a dispus reținerea bunurilor prezentate pentru import sau export de către reclamant.

În urma unui litigiu între Părți Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a dispus prin hotărârea din 9 martie 2020 încasarea de la reclamant a sumei de 38 287,33 lei datorie pentru servicii de broker prestate de pârât, dobânzi de întârziere, taxă de stat, cheltuieli juridice.

Reclamantul afirmă că a depus în termen apel contra Hotărârii.

Mai indică că pârâtul cunoscând că nu a expirat termenul de apel al hotărârii a primit titlu executoriu și l-a depus la executorul judecătoresc, urmare cărui fapt executorul a emis încheierea din 16 iulie 2020 de intentare a procedurii de executare și aplicare a măsurilor de asigurare față de reclamant.

Prin cererea companiei din 3 august 2020, executorului și pârâtului i s-a comunicat că la 21 iulie 2020 la executor a fost depusă contra ștampilă de intrare o copie a cererii de apel depuse de Companie la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) contra hotărârii din 9 martie 2020, prin ce pârâtul și executorul au fost informați de faptul că compania a depus apel în termen contra hotărârii judiciare în baza căreia executorul a intentat procedura de executare.

La fel pârâtul și executorul au fost informați că: a. Hotărârea din 9 martie 2020 nu este definitivă, și că procedura în baza acesteia este ilegală; b. însăși Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a confirmat ilegalitatea acesteia prin redactarea și eliberarea către reclamant a hotărârii motivate - or, dacă instanța considera că cererea nu este depusă în termen - nu ar fi întocmit și eliberat hotărârea motivată; c. Reclamantul a depus la instanță Contestație la încheierea de intentare a procedurii de executare pe temeiurile indicate; d. Reclamantul a depus la instanță cerere de restituire a titlului și anulare referitor la titlul cu care pârâtul s-a adresat la executor.

Respectiv, reclamanta precizează că prin cererea din 3 august 2020 a solicitat executorului să nu efectueze acțiuni de executare (inclusiv aplicări de măsuri de asigurare sau alte acțiuni care ar putea afecta dreptul de proprietate al reclamantului) în baza hotărârii nedefinitive a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 martie 2020 pe cauza între părți și, după caz, să-i restituie pârâtului titlul executoriu.

Reclamanta indică că executorul judecătoresc la cererea pârâtului a emis încheiere din 12 august 2020 prin care a interzis exporturile de la reclamant cât și a dispus reținerea tuturor bunurilor prezentate de reclamant pentru export și import către organele vamale.

Reclamanta s-a adresat la executor și la pârât cu câteva cereri de anulare a blocării exporturilor și reținere a bunurilor prezentate spre export sau import indicând că

activitatea sa este blocată și suportă zilnic pierderi de zeci de mii de lei care depășesc valoarea întregii proceduri de executare.

La fel, reclamanta s-a adresat la instanța de judecată inclusiv cu cerere privind anularea încheierilor executorului judecătoresc din 16 iulie 2020 și tuturor actelor subsecvente inclusiv a încheierii executorului din 12 august 2020.

Astfel, prin cererile sale din 10 septembrie 2020 și din 25 septembrie 2020 reclamantul a invocat că: deține bani în conturi și executorul urmează să ridice suma vizată de procedura de executare 38 287,33 lei dacă consideră că procedura de executare însăși este legală și să înceteze procedura și să anuleze „interzicerea" sa de exporturi. Anterior prin încheierea din 16 iulie 2020 executorul deja a aplicat sechestru pe mijloacele bănești din conturile reclamantului și pe bunurile mobile și imobile ale reclamantului, și că orice alte acțiuni similare sunt în exces, depășesc vădit obiectul executării și sunt vădit ilegale și cauzează prejudicii reclamantului.

Că interzicerea de exporturi nu are nici o tangență cu asigurarea executării unui document executoriu de încasare a sumei de 38 287,33 lei, că constituie un abuz din partea executorului și pârâtului, și că în caz de ne-anulare - reclamantul va solicita compensarea prejudiciilor suportate în rezultatul „interzicerii" aplicate.

Pârâtul și executorul nu au răspuns la cererile reclamantului și abia la 30 septembrie 2020, după aproximativ 1,5 luni de menținere a blocării exporturilor companiei reclamante, executorul judecătoresc a emis încheiere de anulare a interzicerilor aplicate care a fost eliberată și înregistrată la Serviciul Vamal la 1 octombrie 2020.

Reclamanta afirmă că după ridicarea „interzicerii" de exporturi executorul însă la cererea pârâtului a menținut sechestru pe bunurile mobile și imobile ale reclamantului și pe mijloace bănești din conturile reclamantului, în legătură cu ce reclamantul a întocmit și a depus la executor cerere din 9 octombrie 2020 prin care a solicitat ridicarea măsurilor aplicate față de companie și încetarea procedurii de executare.

În rezultatul acțiunilor descrise ale pârâtului și executorului, reclamanta indică că în perioada 21 august 2020 – 1 octombrie 2020 - continuând să achite salariile tuturor angajaților săi și impozitele și plățile obligatorii la bugetul de stat, chiriile pentru hala de producere și pentru oficiu, serviciile comunale și alte plăți - a fost ilegal și cu rea-voință blocată să-și efectueze activitatea - să facă exporturi de producție finită - din ce a suportat prejudiciu material exprimat prin costurile / cheltuielile generale / administrative pe care le-a suportat în perioada în care îi erau blocate exporturile.

Suplimentar, pentru asistență juridică în cadrul procedurii de executare inclusiv pentru examinarea actelor, consultații și întocmirea proiectelor cererilor din 3 august 2020, 10 septembrie 2020, 25 septembrie 2020 și 9 octombrie 2020 reclamanta a suportat prejudicii în valoare de 13 000,00 lei exprimate în cheltuielile juridice descrise.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 martie 2021 a fost anulată ca ilegală încheierea executorului din 16 iulie 2020 de intentare a procedurii de executare și încheierea executorului din 12 august 2020 de interzicere a exporturilor și reținere a bunurilor prezentate pentru import și export.

Prin Decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021 a fost menținută încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 martie 2021 prin care au fost anulate ca ilegale încheierea executorului din 16 iulie 2020 de intentare a procedurii de executare și încheierea executorului din 12 august 2020 de interzicere a exporturilor și reținere a bunurilor prezentate pentru import și export.

Reclamanta precizează că ca prejudiciu se iau în calcul cheltuielile generale și administrative ale companiei reclamante în perioada în care nu a avut și nu a putut să aibă exporturi 21 august 2020 – 1 octombrie 2020 fiind blocate prin actele și acțiunile ilegale ale pârâtului și executorului: Luna august 10 zile (21- 31 august 2020) + luna septembrie integral + cheltuielile de asistență juridică în cadrul procedurii menționate.

În luna august 2020 cheltuielile companiei reclamante pe salarii, impozite și plăți obligatorii din salarii, chirii pentru hala de producere și pentru oficiu, servicii comunale, au constituit 183 282,23 lei.

Reclamanta indică că aceste fapte se confirmă prin copia confirmată a ordinelor de plată bancare ce confirmă cheltuielile reclamantului pentru locațiune hala de producere, energie electrică hala de producere și locațiune oficiu pentru luna august 2020.

În luna septembrie 2020 cheltuielile companiei reclamante pe salarii, impozite și plăți obligatorii din salarii, chirii pentru hala de producere și pentru oficiu, servicii comunale, au constituit 184 851,75 lei.

Cheltuielile de asistență juridică suportate în perioada august - octombrie 2020 pentru apărare față de actele și acțiunile pârâtului și executorului în cadrul procedurii de executare menționate, inclusiv asistență juridică în cadrul procedurii de executare inclusiv pentru examinarea actelor, consultații și întocmirea proiectelor cererilor din 3 august 2020, 10 septembrie 2020, 25 septembrie 2020 și 9 octombrie 2020, în total în sumă de 13 000,00 lei.

Reclamanta menționează că având în vedere că prejudiciul material enunțat a fost cauzat companiei reclamante prin actele și acțiunile pârâtului și executorului solidar - compensarea prejudiciului poate fi solicitată de reclamant de la pârât și executorul judecătoresc solidar sau de la oricare din ei.

În ordinea de idei, reclamanta conchide că pârâtul și executorul prin actele și acțiunile sale ilegale descrise i-au cauzat și prejudiciu moral reclamantului, respectiv fondatorilor și administrației companiei reclamante, exprimate prin suferințele psihice cauzate acestora prin blocarea exporturilor / activității reclamantului și ne-deblocarea acesteia după mai multe cereri ale reclamantului, prejudiciu pe care reclamantul îl estimează în valoare egală cu suma prejudiciului material suportat, și anume de 256 975,05 lei, pe care reclamanta la fel îl poate solicita de la pârât și executor solidar sau de la oricare din ei.

În drept, cererea de chemare în judecată înaintă de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” a fost întemeiată pe următoarele prevederi art. 15, 774, 776, 858, 901, 1998, 2025 Cod civil, art. 5-7, 38, 56, 60, 85, 166, 167, 237-241 Cod de procedură civilă.

Poziția și solicitările pârâtei.

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, instanța a dispus comunicarea actelor de procedură părților procesului, la adresele indicate în cerere.

Se constată că pe parcursul examinării cauzei, pârâta societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" a depus referință asupra cererii de chemare în judecată depuse de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group", potrivit căreia a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâta a indicat că pe parcursul mai multor ani brokerul vamal licențiat societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" a avut relații comerciale cu societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" în privința prestării serviciilor de brokeraj vamal. Începând cu luna aprilie 2019, fără ca pârâta să fie preîntâmpinată, reclamanta a renunțat la serviciile acestuia, perfectând declarațiile vamale la un alt broker vamal, acumulând datoria în suma de 28 191,67 lei.

Pârâta în repetate rânduri a încercat să soluționeze litigiul în cauză pe calea amiabilă, însă toate încercările au eșuat.

La 17 iulie 2019, pârâta a depus cerere de chemare în judecată privind rambursarea datoriilor și repararea prejudiciilor.

În luna noiembrie 2019 reclamanta a propus pârâtei încheierea unui Contract de tranzacție care și a fost încheiat în data de 8 noiembrie 2019, prin care părțile s-au înțeles să soluționeze litigiul pe cale amiabilă, prin care să achite suma datoriei, contractul având puterea unei hotărâri judecătorești, cu condiția că datoria va fi achitată până la data de 26 decembrie 2019.

Pârâta indică că obligațiunile sale reclamanta nu le-a respectat, și în consecință pârâta în data de 18 februarie 2020 a depus un supliment la cererea de chemare în judecată prin care a informat instanța că reclamanta nu își onorează obligațiunile asumate prin semnarea Contractului de Tranzacție, nu răspunde la apeluri telefonice, se comportă contrar principiului de bună-credință și astfel a fost solicitată retragerea contractului de tranzacție și cererii de confirmare a tranzacției, precum și încasarea din contul reclamantului a sumei datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 martie 2020 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" împotriva societății cu răspundere limitată „Amiasteel Group" prin care s-a dispus încasarea din contul societății cu răspundere limitată „Amiasteel Group" a datoriei, dobânzii de întârziere, a cheltuielilor de judecată și cheltuieli pentru asistență juridică în suma totală de 38 287,33 lei.

Hotărârea primei instanțe reclamanta a contestat cu apel motivat tocmai pe 13 noiembrie 2020, însă Curtea de Apel Chișinău prin Decizia din 11 februarie 2021 a menținut hotărârea primei instanțe.

Decizia Curții de Apel a fost contestată la Curtea Supremă de Justiție pe 16 aprilie 2021, care la fel a menținut Decizia Instanței de Apel în data de 30 iunie 2021.

Pârâta menționează că la 20 mai 2020 a fost emis titlul executoriu și la 16 iulie 2020, de către executorul judecătoresc a fost emisă o încheiere privind intentarea procedurii de executare, prin care s-a informat părțile despre examinarea procedurii de

executare, cu mențiunea obligativității prezenței, pe exemplarul reclamantului fiind semnătura reprezentantului despre confirmarea recepționării de către reclamanta. Prin încheierea, executorul judecătoresc a informat mai multe bănci prin care s-a solicitat indisponibilizarea mijloacelor în suma dispusă de instanța, însă, din cauza lipsei mijloacelor financiare încheierea nu a fost executată și abia la 12 august 2020, la o lună după începerea procedurii de executare, executorul s-a adresat la Serviciul Vamal pentru a bloca exportul bunurilor reclamantei.

La 10 septembrie 2020 pârâta recepționează un e-mail, la care era atașată încheierea Judecătoriei Centru din 9 septembrie 2020, prin care pârâta a fost obligată să restituie titlul executoriu. Aceasta încheierea în data de 11 septembrie 2020 a fost contestată cu recurs, care, a fost admis de Curtea de Apel Chișinău, prin Decizia din data de 10 noiembrie 2020, a casat încheierea de restituire și anularea Titlului executoriu.

La 9 octombrie 2020 executorul judecătoresc a executat titlul executoriu, încasând de la reclamanta 38 287,33 lei, transferând aceasta suma în contul pârâtei în data de 20 aprilie 2021.

Pârâta precizează că declarațiile reclamantei precum că blocarea activității ei a durat începând cu 21 august 2020 și până la 1 octombrie 2020 sunt false. Întru probarea acestui argument pârâta prezintă instanței următoarele probe:

Extrase din sistemul vamal de înregistrare și evidența declarațiilor vamale „Asycuda World" care demonstrează că în data de 21 august 2020 reclamanta a depus la postul vamal „Industrială" o declarație și în data de 1 septembrie 2020 a depus la postul vamal „Tudora" încă o declarație care și au fost perfectate de organele vamale.

Răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/07-11153 din 11 septembrie 2020 la interpelarea reclamantei din 8 septembrie 2020 privind interdicții de a efectua operațiuni de import/export. Acest înscris probează faptul că cel puțin până la depunerea interpelării activitatea reclamantei prin introducerea interdicției nu a fost afectată, deoarece astfel de interpelări urmau a fi depuse încă pe 21 august 2020.

Pârâta menționează că nu este în drept sub nici o formă să îi impună executorului judecătoresc o anumită conduită, or conform art. 2 Cod executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

Așadar, executorul judecătoresc de sine stătător alege calea de conduită și strategia de executare a documentului executoriu. Pârâta, respinge cu vehemență orice acuzații referitor la impunerea unui anumit comportament executorului, prin care s-ar fi putut produce eventuale pagube reclamantului. Pârâta afirmă că a acționat cu bună-credință în postura de creditor solicitându-și suma de bani care i se cuvine conform legii și raporturilor juridice, iar încercarea reclamantului de a se ascunde de rambursarea datoriei nu face altceva decât să îngreuneze raporturile juridice și să irosească resursele statului în proceduri juridice irelevante.

Pârâta invocă că pretenția prealabilă din 16 martie 2023 a fost înaintată de către reclamantă către pârâtă, cât și față de executorul judecătoresc Nicolae Pașa, cu solicitarea de a achita solidar de către ambii a sumelor solicitate, pe când cererea de chemare în judecată este înaintată doar către societatea cu răspundere limitată „Rodanpol", ne

atrăgându-l în proces pe executorul judecătoresc, fapt care creează dubii în privința bunei credințe al reclamantei.

Pârâta indică că este falsă și pretenția reclamantei precum că executorul judecătoresc nu a încasat hotărârea prin încasarea mijloacelor bănești din conturile reclamantei, deoarece conform informațiilor prezentate de BC „Energbank" SA și BC „Euro Credit Bank" SA la care reclamanta are deschise conturile bancare, pe conturile respective nu se aflau careva mijloace financiare. Mai mult, pe conturile BC „Euro Credit Bank" SA de către executorul judecătoresc Burac Oxana a fost aplicat sechestru în mărime de 30 000,00 lei și de către executorul judecătoresc Maranciuc Evelina sechestru în mărime de 36 078,16 lei.

Pârâta mai precizează că pentru apariția răspunderii civile delictuale este necesar să existe un fapt juridic, iar, temeiul răspunderii delictuale constituie componența delictului civil. La rândul său, componența delictului civil constituie o totalitate de elemente formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii civile delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente: prejudiciu, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu, și vinovăția făptuitorului. Lipsa unuia dintre elemente exclude răspunderea civilă delictuală.

Pârâta menționează că reclamanta nu a făcut dovada întinderii prejudiciului, cuantumul acestuia fiind evaluat vicios și nici legătura de cauzalitate între pretinsa faptă a pârâtei și pretinsul prejudiciu. Pretinsul prejudiciul nu a fost produs de pârâtă, nu a fost constatat existența unui raport cauzal dintre prejudiciul produs și acțiunile pârâtei de ridicare de la Instanță și transmiterea lui către executorul judecătoresc. De altfel, raportul de cauzalitate urmează a fi determinat expres în baza unor condiții veridice, fundamentate și nu de probabilitate sau prin acte cu caracter nemotivat. Astfel, consideră că reclamanta incorect a concluzionat asupra faptului întrunirii la caz a condițiilor și temeiurilor răspunderii delictuale

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group", avocatul Botezatu Gheorghe a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentanții pârâtului societatea cu răspundere limitată „Rodanpol", avocatul Seveica Ariadna și avocatul Covali Ghenadie au pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, procedura de citare fiind legal îndeplinită, motive din care, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată și a obiecțiilor invocate în referință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în

judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Din lucrările dosarului, instanța de judecată a constatat că pe parcursul mai multor ani brokerul vamal licențiat societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” a avut relații comerciale cu societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” în privința prestării serviciilor de brokeraj vamal.

Astfel, societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” a renunțat la serviciile pârâtei, acumulând datoria în suma de 28 191,67 lei.

Suplimentar, din materialele cauzei reiese că la 17 iulie 2019 societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Amiasteel Group” privind încasarea datoriei.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 martie 2020 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Rodanpol”. S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol” datoria în mărime de 28 191,67 lei, dobânda de întârziere calculată până la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3 386,20 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 16 iulie 2019 – 25 februarie 2020 în mărime de 2 681,68 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 027,78 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3 000 lei, iar în total suma de 38 287,33 lei.

Potrivit încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. DEX200716006367-2358 din 16 iulie 2020 s-a primit spre executare și s-a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2c-2488/19 din 9 martie 2020 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) privind încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol” datoria în mărime de 28 191,67 lei, dobânda de întârziere calculată până la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3 386,20 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 16 iulie 2019 – 25 februarie 2020 în mărime de 2 681,68 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 027,78 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3 000 lei, iar în total suma de 38 287,33 lei.

Tot prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. DEX200716006367-2358 din 16 iulie 2020 s-a aplicat măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

Ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-4365/20 din 12 august 2020 s-a aplicat măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, și anume a interzis exportul bunurilor de către societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group".

La 30 septembrie 2020 prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. DEX200716006367-2358 s-a anulat măsurile de asigurare aplicate debitorului societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" în temeiul încheierii nr. 019-4365/20 din 12 august 2020.

La 31 iulie 2020, societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" a depus o cerere de contestație împotriva societății cu răspundere limitată „Rodanpol", intervenient accesoriu Nicolae Pașa, solicitând anularea încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa privind intentarea procedurii executării silite din 16 iulie 2020 și toate actele subsecvente emise de executor pe procedura de executare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 martie 2021 s-a anulat încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-4365/2020 din 16 iulie 2020 privind intentarea procedurii de executare. S-a anulat încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-4365/2020 din 12 august 2020 privind asigurarea acțiunii.

Astfel, la 11 mai 2023, societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Rodanpol", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că prin acțiunile pârâtei societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" și a executorului judecătoresc i-a fost cauzat prejudiciu material și moral, or, reclamanta a precizat că a continuat să achite salariile tuturor angajaților săi și impozitele și plățile obligatorii la bugetul de stat, chiriile pentru hala de producere și pentru oficiu, serviciile comunale și alte plăți - a fost ilegal și cu rea-voință blocată să-și efectueze activitatea - să facă exporturi de producție finită - din ce a suportat prejudiciu material exprimat prin costurile / cheltuielile generale / administrative pe care le-a suportat în perioada în care îi erau blocate exporturile.

Totodată, reclamata a mai indicat că i-a fost cauzat și prejudiciu moral, respectiv fondatorilor și administrației companiei reclamante, exprimate prin suferințele psihice cauzate acestora prin blocarea exporturilor / activității reclamantului și ne-deblocarea acesteia după mai multe cereri ale reclamantului, prejudiciu pe care reclamantul îl estimează în valoare egală cu suma prejudiciului material suportat, și anume de 256 975,05 lei.

Cu referire la pretenția reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group", privind încasarea prejudiciului material, instanța de judecată a stabilit următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1), (2) Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluționare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform dispozițiilor art. 1998 alin. (1) Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Instanța reiterează că, sub incidența normei articolului 1998 Codul Civil, cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor.

Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligaţii concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia.

Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii.

Fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Astfel, potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că prin acțiunile pârâtei societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” și a executorului judecătoresc i-a fost cauzat prejudiciu material și moral, or, reclamanta a precizat că a continuat să achite salariile tuturor angajaților săi și impozitele și plățile obligatorii la bugetul de stat, chiriile pentru hala de producere și pentru oficiu, serviciile comunale și alte plăți - a fost ilegal și cu rea-voință blocată să-și efectueze activitatea - să facă exporturi de producție finită - din ce a suportat prejudiciu material exprimat prin costurile / cheltuielile generale / administrative pe care le-a suportat în perioada în care îi erau blocate exporturile.

În continuare instanța de judecată reține că pentru antrenarea răspunderii materiale urmează a fi întrunite următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă, prejudiciu şi vinovăţie.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii.

La caz, instanța de judecată a constat că lipsește fapta ilicită, iar ca rezultat lipsește și prejudiciul cât și raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţie.

Or, procedura de executare a fost intentată în temeiul documentului executoriu nr. 2c-2488/19 din 9 martie 2020 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) privind încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol” datoria în mărime de 28 191,67 lei, dobânda de întârziere calculată până la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3 386,20 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 16 iulie 2019 – 25 februarie 2020 în mărime de 2 681,68 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 027,78 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3 000 lei, iar în total suma de 38 287,33 lei.

Tot în cadrul procedurii de executare executorul judecătoresc Nicolae Pașa prin încheierea nr. DEX200716006367-2358 din 16 iulie 2020 a aplicat măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

La acest capitol instanța de judecată reține că potrivit art. 63 alin. (1) Codul de executare, în scopul asigurării executării eficiente a documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare şi pe tot parcursul acesteia, executorul judecătoresc este în drept să aplice măsuri de asigurare a executării documentului executoriu în măsura în care acestea au o legătură cauzală directă cu dispozitivul documentului executoriu sau rezultă direct din acesta, după cum urmează: a) să aplice sechestru pe mijloacele băneşti sau pe bunurile debitorului; b) să interzică debitorului de a săvârși anumite acte; c) să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini faţă de el alte obligaţii; d) să interzică persoanelor fizice şi juridice, indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare, efectuarea anumitor acte în privinţa debitorului sau a

bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dobândite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării documentului executoriu.

Instanța de judecată enunță, că în cadrul procedurii de executare silită a unui document executoriu, executorul judecătoresc **este în drept** și, chiar obligat, să aplice măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

Realizarea acestui (ei) drept / obligație a executorului judecătoresc are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

La caz, se reține că executorul judecătoresc Nicolae Pașa, respectând spiritul și sensul legii a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu nr. 2c-2488/19 din 9 martie 2020 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) privind încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol" datoria în mărime de 28 191,67 lei, dobânda de întârziere calculată până la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3 386,20 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 16 iulie 2019 – 25 februarie 2020 în mărime de 2 681,68 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 027,78 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3 000 lei, iar în total suma de 38 287,33 lei.

În speță, se reține că nu sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a societății cu răspundere limitată „Rodanpol".

Or, la dosarul cauzei nu au fost administrare înscrisuri pertinente, concludente și admisibile din conținutul cărora să urmeze că pârâtul a cauzat reclamantei un prejudiciu. Cu atât mai mult că pârâta este creditor în cadrul procedurii de executare, iar toate acțiunile în vederea executării documentului executoriu sunt întreprinse de executorul judecătoresc respectând spiritul și sensul legii.

În cazul înaintării unei acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului, reclamanta are obligația de a prezenta instanței de judecată probe care să confirme cauzarea prejudiciului, precum și probe care ar confirma întinderea prejudiciului.

O atare obligație a părții derivă din norma art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, care statuează că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța enunță, că norma art. 121 Codul de procedură civilă, statuează că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Totodată, norma art. 122 Codul de procedură civilă, stabilește că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. Se consideră inadmisibile

probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 119[1] şi art. 372 alin. (1).

Din sensul normelor procedurale citate mai sus, derivă că, la baza hotărârii judecătorești pot fi puse doar probele pertinente, concludente și admisibile.

Corespunzător, constatând lipsa probatoriului ce ar confirma că societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” ar fi comis o faptă ilicită, cu vinovăție, se impune adoptarea unei soluții de respingere a acțiunii formulate de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”.

Cu referire la pretenția reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, privind încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Potrivit art. 19 alin. (3) din Codul civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform textului de lege de la articolul 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Ținând cont că contrar art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, reclamanta societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” nu a motivat și probat faptul suportării a prejudiciului moral în sumă de 256 975,05 lei, drept urmare a acțiunilor admise de societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” și nici nu a justificat cuantumul acestor solicitări, instanța de judecată va respinge ca fiind neîntemeiata cerința reclamantei privind repararea prejudiciului moral.

Astfel, în speță, instanța nu a constatat lezarea unui drept personal nepatrimonial al reclamantei de către pârât, motive din care, cerința de reparare a prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

Or, odată ce persoana consideră că prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ține de libertatea reclamantului de a scoate în evidență toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care ultimul a suferit din punct de vedere fizic și psihic.

Cu referire la solicitarea reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Conform art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se

compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma prevederilor menționate *supra*, ținând cont că acțiunea civilă a reclamantei societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group" a fost respinsă de instanța de judecată, iar acest fapt presupunere pierderea procesului pentru reclamant, precum și pierderea dreptului de a cere compensarea cheltuielilor de judecată.

Cele relatate *supra*, impun instanței adoptarea unei soluții de respingere a acțiunii formulate de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group", or, în cursul judecării cauzei, reclamanta nu a prezentat argumente și probe de natură să ducă la adoptarea unei soluții contrare.

Cu referire la solicitarea pârâtei societatea cu răspundere limitată „Rodanpol", privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Pe parcursul examinării cauzei, pârâta societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 25 000 lei.

Instanța de judecată a stabilit că în cadrul prezentului proces, interesele pârâtei societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" au fost reprezentate de avocatul Suveica Ariadna, iar pentru serviciile prestate de acest avocat, pârâta a achitat suma de 25 000 lei (Vol. I, f.d. 218).

Conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de judecată reiterează că pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În litigiul deferit judecății în prezenta speță, instanța de judecată a constatat că pârâta societatea cu răspundere limitată „Rodanpol" a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile în sensul art. 121-122 Codul de procedură civilă, care confirmă suportarea cheltuielilor de asistență juridică, și anume, aceasta a administrat la dosar mandatul avocatului și bonul de plată a asistenței juridice.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda

asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Costin versus România*, hotărârea din 26 mai 2005; cauza *Străin și alții versus România*, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza *Petre versus România*, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică și studiind materialele cauzei, instanța de judecată constată că onorariul achitat de pârâta societatea cu răspundere limitată „Rodanpol” pentru serviciile prestate de avocat în mărime de 25 000 lei, este unul real, necesar și rezonabil, reieșind din complexitatea cauzei și volumul de lucru efectiv depus de avocat în cadrul procesului.

Având ca suport prevederile art. 96 Codul de procedură civilă, instanța de judecată va încasa de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol” suma de 25 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group” împotriva societății cu răspundere limitată „Rodanpol”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la societatea cu răspundere limitată „Amiasteel Group”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia, 44, ap.(of.) 48, în beneficiul societății cu răspundere limitată „Rodanpol”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, șos. Muncești, 801, suma de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu